

30.7.2010
י"ט אב תש"ע
יום שישי
יומן פנימי 21
(1868)

ט"ו באב חג האהבה

בָּאָה מֵאֲהָבָה

יענקלה רוטבליט

קָצַב הַלִּיכְתָּהּ

קָמַט בְּשִׁמְלָתָהּ

הֵם שִׁיעִידוּ הֵם שִׁיגִידוּ שְׁדַבֵּק בָּהּ

טַעַם הָאֲהָבָה

עָשָׂב בְּשַׁעֲרָהּ

וּשְׁתִּי עֵינֶיהָ גַם מְסַפְּרוֹת עָלֶיהָ

שֶׁהִיא בָּאָה מֵאֲהָבָה

שִׁמְעַן שֶׁל מְבוּכָה

קָסַם בְּחַיּוֹכָהּ

הֵם שִׁיִּסְבְּרוּ הֵם אֶת סוּדָה יִסְגִּירוּ

שֶׁהִיא בָּאָה מֵאֲהָבָה

כִּמְהָ שֶׁהִיא יָפָה

אוֹר עַל פְּנֵיהָ נָח וְרוֹאִים עָלֶיהָ

שֶׁהִיא בָּאָה מֵאֲהָבָה

רֵיחַ שְׁדָה פּוֹרֵחַ

וּמִשְׁפָּתֶיהָ עוֹלָה וּבָא

טַעַם

רוּצָה עוֹד פַּעַם

לְטַעַם אֶת טַעַם הָאֲהָבָה.

משלחני se המזכיר

נושא הדיור לא יורד מסדר היום ועוד יישאר כאן לא מעט זמן.

בהמשך לדיונים במינהלת השיכון ובמזכירות קיימנו מפגש עם דרי בתי הקומתיים. לפני כשבועיים הפצנו שאלונים (סקר עמדות) לדרי בתי הקומתיים. חלקם הארי של השאלונים כבר הוחזר וכיום אנו מנתחים את התשובות. מי שעדיין לא החזיר את השאלון מוזמן להזדרז ולעשות זאת. הדיון בנושא בתי הקומתיים ובהמשך הבנייה בכלל יימשך בפורומים השונים ויגיע בסופו של דבר לאסיפה. זוהי החלטה מהותית לעין חרוד וכל החברים יוזמנו להשתתף בדיונים.

ועדת הקליטה יושבת מזה מספר שבועות ועוסקת בעדכון תקנון הקליטה. העבודה היא לא קלה אבל אני מקווה שבסופה נצא לדרך חדשה בתחום הקליטה. ברור שהתקנון החדש יובא לאישורה של המועצה.

חוס יולי אוגוסט כבר כאן מזמן אבל רק בימים אלה, בפיגור של יותר מחודש ימים, בונים את ההצללה בבריכת השחייה. על אף הפיגור אני מקווה שיהיו לא מעט ימים השנה בהם נוכל ליהנות מהצל.

העבודות בשיכון ג' צפון עומדות להתחיל. הבירוקרטיה עדיין מעכבת אותנו (היתר כזה או אחר) במיוחד דרישות של מינהל מקרקעי ישראל שהופכות יותר ויותר דרקוניות מול הקיבוצים. אנו מקווים שתוך חודש נוכל להתחיל את העבודה.

ביומן זה מופיע מאמר של נחמן בו הוא טוען שכלום לא קורה בנושאי הליבה. אינני רוצה להתפלמס עם נחמן ואשיב בקצרה. בנושא הדיור ובנושא הקליטה שהם נושאי ליבה התחילו דיונים ונחמן יודע על כך. במקרה התייחסתי אליהם בתחילת מאמר זה. חבל שנחמן מציג את הדברים אחרת. נושא עבודה-פרנסה יגיע לדיון במסגרת הצעות הצוות השיתופי. מהלך הדיונים בכלל הצעות הצוות השיתופי יתחיל תוך כחודש ימים.

מהחלטות המזכירות.

1. אושרה הגדרת תפקיד חדשה לוועדת חברים. ההגדרה מעבירה לאחריות הוועדה נושאים נוספים מלבד תחום עזרת קרובים שבו היא עסקה עד עתה. הנושא יובא כמובן לאישור המועצה.
2. לבקשת ועדת הקלפי תוקן נוהל ההצבעות בקלפי כך שניתן יהיה להוסיף לטופס ההצבעה את האפשרות "נגד כולם". לדוגמה, אם ישנם שני מועמדים לתפקיד מסוים עד היום צריך היה לבחור אחד מהשניים. לאחר התיקון אפשר יהיה להצביע גם "נגד שניהם".
3. קיבוץ נוה איתן נמצא במצב כלכלי קשה. לאור פנייה של מלווה מהתנועה אושרה תרומה לשיפור פני הנוי בקיבוץ. את נוסח ההחלטות המלא ניתן לקבל אצל נלי במזכירות הטכנית.

שבת שלום

צ'אי

נפרדים מ"בית שאן חרוד"

בשבועות הקרובים, עין חרוד איחוד תמכור את מניותיה ב"בית שאן חרוד". בכתבה זו אפרט את המניעים למכירה, ואת התהליכים והשינויים שהחברה עברה בשנים האחרונות.

"בית שאן חרוד" הוקמה בשנות הארבעים של המאה הקודמת כארגון הובלה משותף לישובי עמק בית-שאן ועמק חרוד (כ-26 ישובים).

בשנת 2003 התבצע איחוד עם "התבור" ארגון ההובלה של משקי עמק יזרעאל המערבי. פעילות ההובלה עברה לתאגיד חדש, "תבור-שאן-חרוד" בבעלות משותפת 50%-50% של האגודות הוותיקות.

בשלב זה הפכה "בית שאן חרוד" לתאגיד אחזקות, ללא פעילות כלכלית עצמאית. בשנים שלאחר מכן השקיעה חברת האחזקות בשתי חברות נוספות 50% ב"סנטרו גלבע" (סוכנות רכב בעפולה) ו- 50% במוסך וולוו באשדוד.

בשנת 2008 נכנסה חברת מאיר (יבואני וולוו) לארגון ההובלה "תבור-שאן-חרוד" כמשקיעה אסטרטגית שהשקיעה כסף בארגון תמורת 25% ממניותיו. כתוצאה מכך ירדו אחזקותיה של "בית שאן חרוד" בארגון ההובלה מ-50% ל-37.5%.

נכון להיום חברת האחזקות "בית שאן חרוד" מחזיקה ב: 37.5% מארגון ההובלה "תבור-שאן-חרוד".

50% מסנטרו גלבע.

50% ממוסך וולוו באשדוד

מעבר לכך החברה מקבלת מארגון ההובלה דמי שכירות על השימוש במגרש ובמוסך שברשותה.

חלוקת הרווחים הממוצעת לעין חרוד בשנים האחרונות הסתכמה בכ-100-50 אלף ₪ בשנה.

בשלוש השנים האחרונות סבלה החברה מ'שיתוק' שנבע מניגוד אינטרסים בסיסי בין המשקים בעלי המניות.

מצד אחד משקים חלשים שמעוניינים לממש את מירב הנכסים בחברה, כולל את מניותיהם, כדי להשתמש בהם להסדרי חובות כאלו או אחרים. מהצד השני, מספר קטן של קיבוצים חזקים שרצו בהמשך ההשקעות ובפיתוח החברה. למרות הרצון לקדם את החברה בביצוע השקעות מכספים בתוך החברה, משקים חזקים אלה לא ראו בחברה ובעיסוקיה כמספיק אטרקטיביים להשקעה נוספת פנימה ואו קניית הקיבוצים החלשים כדי לממש שליטה בחברה.

למצב הקיבעון הזה נכנס בשנתיים האחרונות גורם נוסף בשם אילן ברנס – משקיע

אסטרטגי שעוסק במכירת צמיגים. ברנס זיהה את מצוקתם של הקיבוצים החלשים ופתח במספר רכישות מקיבוצים שנאלצו למכור כחלק מהסדרי חובות. כתוצאה מכך הצליח ברנס לרכוש מניות במחירים נמוכים משמעותית משוויין ההוגן של המניות (חצי מחיר בחלק מהמקרים) ובכך הקטין למעשה את ערך החברה. הכוונה המוצהרת של המשקיע הייתה לרכוש את השליטה בחברה במחיר מינימלי. באחד המקרים לעיל עין חרוד נתנה לשדה נחום הצעה נגדית גבוהה ב- 11% מההצעה של ברנס. ברנס השווה את הצעתו להצעת עין חרוד ומניות שדה נחום חולקו בינינו לבין ברנס. נוכח מהלכים אלה של ברנס התכנסו המשקיעים בעלי המניות כדי למצוא מוצא. גם למשקיעים שרצו בהמשך פעילות החברה, השתלטות של משקיע אסטרטגי שהאינטרסים שלו בחברה לא ברורים עד הסוף, היוו מצב מסוכן ביותר. נבחנו מספר אפשרויות פעולה כמו כניסה של ארגוני הקניות האזוריים שירכשו את מניותיהם של המשקיעים החלשים. אופציה זו נפלה משום שמשקי בית-שאן עודדו את המשקיעים שלהם למכור. בסופו של דבר הוחלט להקים צוות שייציף ערך לחברה ע"י הצעתה למכירה כמקשה אחת של כל המשקיעים הבעלים. הצוות הצליח להביא למשקיעים עסקה עם חברת 'כימוביל' בבעלות עודד פלר, לפיה יוכלו כלל המשקיעים לממש את מניותיהם בשווי ההון העצמי של החברה (מחיר כפול ממחיר הקנייה האחרון של ברנס) בוועדה הכלכלית נתגלו חילוקי דעות, האם להישאר בחברה, או לממש את המניות. אך כאשר התברר שכל המשקיעים האחרים כבר חתמו על העסקה, היה ברור שלא תהיינה הזדמנויות נוספות למכור את המניות, ושכמשק בודד שמחזיק רק 5.5% מהמניות, לא תהיה לנו שום השפעה בחברה ונהיה נתונים לחסדיו של המשקיע. לאור זאת החליטה הוועדה הכלכלית להצטרף לשאר המשקיעים ולחתום על הסכם מכירת המניות. לאחר חתימת ההסכם, הפעיל ברנס את זכותו כבעלים בחברה לרכוש את מניות כל החברים לפי תנאי ההסכם שהושג. מכיוון שלא היו לברנס בטוחות לתשלום בעבור המניות, שופר ההסכם כך שכל התמורה תועבר במזומן. לצורך ביצוע העסקה ברנס הביא משקיע נוסף בשם אלי מור. העסקה צפויה לצאת לפועל בשבועות הקרובים. בשורה התחתונה עין חרוד תקבל תמורת מניותיה סכום של 1.6 מיליון ₪. בדיעבד, רכישת המניות מקיבוץ שדה נחום לפני כשנה וחצי הייתה מוצלחת, והסתכמה ברווח של 50%.

כמובן שמכירת המניות של פעילות רבת שנים זו אינה קלה. היינו שמחים אילו מספר הקיבוצים החזקים היה גדול יותר, וניתן היה להשיג שליטה ללא השקעה נוספת של מיליוני שקלים, אך לצערנו לא כך הם פני הדברים. ובסופו של יום לאור הסיטואציה שנוצרה אני רואה ברכה בעסקה, המחיר שהושג גבוה באופן דרמטי ממחירי הרכישות האחרונות, עצם המהלך בו המשקים התעקשו למכור ביחד ולא "להשאיר פצועים בשטח", מהווה הישג בפני עצמו.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות לאסא גיארי על פעילותו בבש"ח כדירקטור בשנים האחרונות, ועל תרומתו המכרעת לעבודת צוות המו"מ שהביא לעסקה הנוכחית.

שבת שלום

רז נור

טוצרים באדום!

לאחר תקופת רגיעה אירעו השבוע שתי תאונות. הראשונה לדמיו חרדל שבה ניזוק הפנס הקדמי הימני והכנף הימנית הקדמית. לזכות הנהג ייאמר שהתאונה דווחה כראוי וגם מולא דו"ח תאונה. העלות עדיין לא ידועה. התאונה השנייה אירעה לפוקוס (שבאחריות ישעיה): הצד הימני נפגע לכל אורכו מהפנס הקדמי ועד לכנף האחורית. קוראינו הנאמנים ודאי סקרנים לדעת האם זכה גם הפוקוס במה שזכה הדמיו, שיוסר מסך האנונימיות והתאונה תדווח כנדרש? ובכן, עדיין לא. אם מישהו בכל זאת ייזכר במשהו - אנא יפנה אליי על מנת שנוכל למלא דו"ח תאונה על מנת שנוכל להגישו לביטוח על מנת שנקבל החזר על תשלום התיקון.

בינה

"פכול צבא (?)"

אין כמו תחילת הקיץ. הבריכה פתוחה, הכול מתנהל כביכול ברגוע. התחושה היא שמעולם לא היה מצבנו טוב יותר, בקיצור - הכול דבש. מי בכלל זוכר שבאותה התקופה ממש בשנה שעברה היינו בתוך מסכת של אסיפות כלליות שעסקו באורחות חיינו "שהפריעה" לשלוות הנפש שכל כך מגיעה לנו. המדהים הוא שרוב החברים הן תומכי הקיבוץ השיתופי והן תומכי מודל רשת הביטחון היו בדעה שחייבים להיכנס לבדק בית יסודי ולטפל בעדכון הערכים ובנושאי ליבה, כל אחד בדרכו. בסופו של דבר, לקראת סוף אוקטובר 2009 נערך "הקלפי" שבו ניתנה זכות הבכורה לצוות השיתופי להכין ולהגיש הצעה מפורטת. נו, עברו להם כתשעה חודשים, ומה קרה מאז? אני מניח שהתשובה ידועה (או לא) לרובכם. כלפי חוץ - שום דבר, נמנום אחד ארוך. בפועל, עוברים להם השבועות ללא שום התקדמות נראית לעין, כאילו עומד לרשותנו כל הזמן שבעולם. הצוות השיתופי שכר שירותים של חברת מעוף - חברת ייעוץ של הזרם השיתופי כדי שיעזור בהכנת הצעה. גם המזכיר שנעזר בצוות זה הבטיח לקדם דיונים בנושאי ליבה ואפילו להביאם להכרעה ציבורית עד אוגוסט. יתכן (כך אני מקווה) שאכן יש התקדמות ממשית, אך הכול נשמר תחת מעטה סודיות וחוסר שקיפות, לא נמסר לציבור ולחברי המזכירות שום הסבר לגבי קצב ההתקדמות (אם בכלל). הרעיון שלרשותנו עומד כל הזמן שבעולם (ואולי אפילו - כדאי לסחוב את הזמן ...) פשוט מקומם, הן מפני שלכולם ברור "שיש קלקולים" המחייבים טיפול שורש, והן משום שלצוות התחדשות יש הצעות פתרון המחכות לתורן אם וכאשר הצעות הצוות השיתופי לא יתקבלו. בהזדמנות זו, כדי להמחיש יותר טוב את העובדה שהזמן אינו עומד מלכת, אני מוצא לנכון לדווח על העובדה שלראשונה מזה עשרים שנה ריקור נאלצה להוריד באמצע השנה את תחזית המכירות שלה לסיום השנה. הירידה נובעת הן מהאטה בשוק והן מסיבות פוליטיות של "האקלים" סביבנו (והמבין יבין...).

להאטה הזו יש שתי משמעויות די כבדות: ירידה ברווחיות, ולא פחות חשוב - היווצרות עודף כושר ייצור. איננו יכולים עדיין להצהיר שההאטה הזו מבשרת שינוי מגמה רב שנתי (עד עכשיו ריקור הייתה בצמיחה מתמדת), אבל יש סבירות גבוהה שהיא תלווה אותנו גם לתוך שנת 2011.

ולסיכום, אין צורך להיכנס לפאניקה (בכל שקשור בריקור), אבל התחושה של "מעולם לא היה מצבנו טוב יותר" - חברתית וכלכלית היא מדומה ומסוכנת.

נחמן פונדק

על הצבה ועל העוקץ

על הדבש ועל העוקץ,
על המור והמתוק,
על ביתנו היפה
שמור אלי הטוב.

אל נא תעקור נטוע,
אל תשכח את התקווה
השיבני ואשובה
אל הארץ הטובה.

שמור אלי על זה הבית,
על הגן, על החומה,
מיגון, מפחד פתע
ונמלחמה.

חברים שלום,

לא בכדי צירפתי כמה ממילותיה של נעמי שמר בשיר שבא מהלב ונוגע בלב.
לי ולחבריי בצוות אין עניין בסרקזם והתנצחות ואנו מאמינים בלבב שלם כי
עבודת הצוות השיתופי נעשית בלב אוהב וחרד לעתיד עין חרוד איחוד.

עדכון מעבודת צוות "חושבים שיתופי":

בארבעת החודשים האחרונים אנו עמלים על הכנת ההצעה המפורטת לשינוי
שיתופי בהתאם להחלטה שהתקבלה בקלפי.

כזכור, פרסמנו הזמנה לכלל החברים להצטרף לעבודת הצוות השיתופי ולהכנת
ההצעה. לקריאה נענו חברים טובים ומסורים ומאז שוקדת הקבוצה על ההצעה
בשלוש קבוצות משנה: אורחות עבודה ופרנסה, חופש כלכלי ובטחון פיננסי,
ומבנה ארגוני וקבלת החלטות. הקבוצות הללו נפגשו על בסיס שבועי, בשעות
הערב כדי לעמוד בלוחות הזמנים הצפופים שהצבנו לעצמנו. בדיונים שהיו אז,
לפני שנה, אמרנו וחזרנו על כך כי עבודתנו תארך הרבה יותר משנה היות ואנו
עוסקים בכל תחומי חיינו ועבודתנו תהיה מורכבת ולא פשוטה.

אני בטוח שהצגת הנושא השלם בתוך פחות משנה היא וודאי טובה מהתחייבותנו המקורית ואין זה עניין של מה בכך.

בתחילת חודש זה התחלנו פגישות במליאת הצוות כדי להביא את עבודת שלוש הקבוצות לכלל הצעה מגובשת אחת. בשלב הבא של התהליך המתוכנן לחודש אוגוסט, תהיה סדרה של מפגשים ציבוריים להצגת הצעה לחברים ולמזכירות, מתוך מטרה להביא את הנושא לדיון והחלטות מיד אחרי החגים.

חובה לציין שוב שהתהליך בכללותו הוא אחד המשתפים שנעשו מתישהו בקיבוץ וכולם הוזמנו להשתתף בתהליך גיבוש ההצעות המפורטות. שאילתות שנשאלו ובכללן שאילתות של נחמן למזכיר נענו למיטב ידיעתנו על ידי צ'אי מספר פעמים.

לסיכום - הצוות השיתופי ממשיך בדרכו למלא את החלטת הקלפי בעין חרוד כרוחה וכלשונה ואנו נביא לציבור הצעה מפורטת לשינוי אורחות חיים במתווה שיתופי בתוך זמן לא רב.

בברכה רבה

איציק צפדיה

לא יכול בלי לרקוד

שקד הלר, בן 15 מעין חרוד איחוד, בוער בתשוקה פנימית לריקוד קלאסי ומקדיש את כל זמנו למחול, וכבר לא אכפת לו "מה יגידו"

כשראיתי אותו מרחף באוויר, בהופעת הסיום של האולפן למחול בתל-יוסף, היתה לי הרגשה של דז'ה-וּו, זיכרון מוחשי מסרט מוכר ומרגש. בהבזק חד ראיתי את בילי אליוט, הנער הבריטי מעיירת הכורים הענייה, שהתעקש לרקוד חרף התנגדותו של אביו, ושלבסוף הצליח להתגבר על כל המכשולים ולהפוך לכוכב גדול. כך ראיתי את שקד הלר (15) מעין-חרוד איחוד: נער עדין, בלונדיני, שמתעקש להיות רקדן קלאסי, שכלל לא אכפת לו "מה יגידו", והוא רוקד מתוך תשוקה פנימית בלתי-נשלטת, כאילו העניק לו הבורא מתנת-אל, ייעוד.

בשנת הלימודים הקרובה ילמד שקד בבית הספר הארצי לאמנויות "תלמה ילין" בגבעתיים, לאחר שהתקבל אליו מבין שפע נערים ונערות מוכשרים שצבאו על דלתותיו. הוריו עוד לא יודעים איך לעכל את החידוש, איך יסתדר לבד בעיר הגדולה בלי תמיכת המשפחה והקיבוץ, אך נותנים לו את ברכת הדרך, מתוך הכרה פנימית שריקוד ושקד - חד הם. "כשאני רוקד", אומר שקד בעיני תכלת נוצצות, "אני מתנתק לגמרי מהסביבה. אני כולי בתוך עצמי. ברגשות הפנימיים שלי. קשה לי לדבר אתך במילים, קל לי לדבר במחול".

כמה ימים בשבוע אתה רוקד?

שקד הלר: "כל יום במשך 4-5 שעות. בזמן הלימודים אני רוקד בסטודיו של אולפן 'גלבוע' בהנהלת ילנה, ואחר כך יש לי 'סידור' עם האחראית על 'מרכז הבריאות' בקיבוץ, שם אני רוקד עוד כמה שעות. אני שם מוזיקה קלאסית ורוקד. למעשה, אני רוקד עד שהגוף שלי מחליט שהוא עייף".

שקד הלר למד בבית הספר הרב-תחומי "עמק חרוד" במגמת מחול לבגרות. אביו, אריאל, הוא שחקן ראשי בהצגה חדשה המועלית בימים אלה ברחבי הארץ, "כסף עובר ושווא", במסגרת "תיאטרון-העמקים" (ראו במסגרת). בשעות היום הוא מנהל בינוי של עין-חרוד איחוד. שני כישרונות בבית אחד, כשלכל אחד מערכת חזרות ואימונים משלו - זה לא קל, מן הסתם. אמא נילי, ירושלמית במקור, היא נקודת האיזון במשפחה. "שקד היה תמיד ילד מיוחד, עדין, רגיש, שונה משאר הבנים", היא מתארת את ילדותו של בנה. "אחרי תהליך שעברתי עם עצמי, נפתחתי לקבל אותו כמו שהוא. היום, כשאני רואה את הנחישות שלו, את

התוצאות, ואת ההתחברות שלו עם עצמו כשהוא רוקד, אני שמחה מאוד. הבנתי שזה צורך קיומי, והוא פשוט לא יכול בלי לרקוד".

שקד זוכר שכבר בגן הילדים הרגיש צורך לרקוד, להתנועע. "אחר-כך השתתפתי במופעים של הקיבוץ, והבחנתי שאני ברמה שונה מאחרים, הרגשתי שאני אחר", הוא מספר. "בכיתה ו' התחלתי לרקוד באולפן למחול היפ-הופ, ועד כיתה ח' רקדתי רק את זה. בשנה שעברה התחלתי ללמוד מחול קלאסי, וזה תפס אותי מאוד. אני מעדיף את הקלאסי, גם בריקוד וגם במוזיקה, בגלל התנועות הארוכות, ושלמות הגוף".

איך אתה מסתדר עם שגרת היום-יום, למשל עם שיעורי הבית?

שקד הולך: "אני כמעט לא מקדיש זמן לשיעורי בית. רקדן לא צריך לדעת מדעים ומתמטיקה. אולי אנגלית. אני מקדיש את כל הזמן שלי למחול. המורים יודעים שאני רוקד, והם קצת מוותרים לי".

אריאל, אביו של שקד, מתערב בשיחה בנחישות: "זה לא נכון, שקד, אתה צריך לדעת הכול. זה שאתה לא עושה שיעורי בית, זה לא אומר שיש לך ציונים רעים".

איך החבר'ה מתייחסים אליך כרקדן?

"פעם היו זורקים לעברי כל מיני שמות, כמו 'הומו', אבל זה לא היה אכפת לי. הייתי שלם ובטוח באהבתי לריקוד". אחרי רגע של שתיקה הוא מוסיף: "נכון, לא כף לשמוע את זה, אבל כשזה לא נכון - זה לא מעליב. במשך הזמן היחס הזה נפסק. היום רוב החברים שלי הם מתלמה ילין. אני בקשר טוב אִתם".

ומה עם הצבא?

"אני מקווה שאוכל להתגייס על תקן של 'רקדן מצטיין'. לשם כך אני צריך להתקבל ללהקה מקצועית. הייתי רוצה לרקוד ב'בת-שבע', ואם לא אתקבל - אנסה בלהקת הבלט הישראלי. אחרי הצבא אני רוצה לרקוד בחו"ל. אני מעריץ את להקת המחול הספרדית 'מאצ'ו'. הייתי מאושר מאוד לרקוד אִתם".

עוד כחודש יעזוב שקד את ביתו בעין-חרוד וייסע לעיר הגדולה, להגשים חלום. שלא כמו בסרט בילי אליוט, כאן דווקא האב מעודד, משקיע, אוהב, ולא חובט בו על כישרונו. שקד חושב שלאבא שלו הפרידה תהיה יותר קשה, ולגבי עצמו הוא סמוך ובטוח שיצלח את קשיי ההתחלה. כבר סודרה לו משפחה מאמצת, שכר הלימוד שולם על-ידי הקיבוץ, וההורים מחפשים סיוע כספי נוסף.

וכמו בסרט, במחול הסיום של "עמק חרוד" הפגין שקד רמה וירטואוזית של ריקוד. הוריו ישבו בקהל והביטו בו בגאווה. מחיאות הכפיים הדהדו עוד זמן רב.

אפרת שלם, "ידיעות הקיבוץ" 23.7.2010

השתתפתי באירועים עם משפחת שליט בדרך לירושלים

אני מאמינה כי איני יוצאת דופן בכך שלבי יוצא אל משפחת שליט ואל גלעד כבר יותר ארבע שנים. שמחתי שהם עושים מעשה. הערצתי ומעריצה אותם. מאחר ולא הייתה לי האפשרות להצטרף לצעדה נסעתי לקבלת השבת אשר התקיימה בקיסריה סמוך לביתו של ראש הממשלה. התכנסו שם המוני אנשים, מכל הסוגים והגילים, חוויה מרגשת, מדהימה, כמעט בלתי נתפסת. ערב שבת 30: 19, במקום לשבת בבית ולהיערך לסעודת השבת, אנשים, משפחות, הגיעו מכל הארץ. חנו רחוק, הלכו כברת דרך (לא קצרה) עמדו יחד, שרו, בירכו והתפללו. הייתה קבלת שבת קדושה. מאד שקטה למרות הציבור הרב והמגוון.

מספר ימים אחרי כן התקיים "קונצרט השלום" למען גלעד בפארק אשכול. עשרות אוטובוסים עמוסי אנשים הגיעו מירושלים, תל אביב, חיפה. אלפי אנשים צעדו צפופים מאד, למקום הקונצרט (שם כבר הרגשתי מחנק). המון מילים אפשר להגיד על הדברים שנאמרו, נוגנו והושרו על ידי האמנים אך מעבר לכל הייתה הרגשה של תפילה. כאילו - כך באמת חשתי - נפתחו השמיים. ואת חושבת לעצמך, כל כך הרבה אנשים - זה חייב להזיז משהו-היכן שהוא-למישהו. עכשיו הם בירושלים ואני חושבת לעצמי שאם כל אחד בישראל ייקח רק יום חופש אחד ויעלה לירושלים זה יקרה. מהפכות קרו כך, דברים שונו והוכרעו. למעשה, אירוע הקונצרט הזה קם ונהיה בזכות אימא אחת בפילהרמונית שגייסה עוד אמהות והן רתמו את המנצח מהטה, וכך קם ונהיה הדבר. אני מאמינה שאם מספיק אנשים רוצים ואינם נשארים אדישים - דברים זזים. הלוואי ויזוזו במהרה.

וידוי אישי ולא מאד חשוב. בני איל ממש בגילו של גלעד שליט (ימים ספורים מבדילים בין תאריכי לידתם). גלעד התגייס חודשיים לפניו לשריון, סיים מסלול וירד לדרום. כאשר איל סיים את הקורס בלטרון גלעד שליט כבר היה אסיר בעזה. ביום שבו נחטף כאב לי הלב. לא כביטוי אלא כאב פיזי אמיתי, התקשיתי לנשום. ומאז הוא במחשבותיי, המון. בהדלקת נרות שבת אני חושבת עליו בכוונה רבה ומבקשת שבשבת הבאה יהיה פה....

הלוואי אמן ואמן.

חני

פעילות תמיכה במשפחת שליט

לפני כשבועיים במסגרת הכנת רשימתה "צועדים עם משפחת שליט" פנתה אליי העורכת בבקשה לכתוב. אני מודה שזה לא פשוט, נושא מאוד רגיש וטעון. מצד אחד שאלת ה"מחיר" והדעות המושמעות לכאן או לכאן ומצד שני לכולנו ילדים בצבא וזהו חלום הבלהות של כולנו - הורים, סבים, אחים וחברים.

החלטתי לקחת חלק בפעילות התמיכה במשפחת שליט משום שחשתי שחשוב שיידעו שיש אנשים שאכפת להם. אסור שיהיו בודדים בכאב. זה מעבר לכל ויכוח פוליטי, מעבר לעסקה כזו או אחרת, זה לא קשור לימין או לשמאל, זה פשוט אנושי ומתבקש.

לפני כחצי שנה הצטרפתי לפעילויות שהמרכזית ביניהן היא חלוקת סרטים צהובים בימי שישי בצומת הכניסה לעפולה (ולאחרונה גייסתי גם את זקן המשפחה). פעילות זו מתבצעת בתורנות ע"י צוותים המורכבים מתושבי הסביבה ומזמנת מפגשים מעניינים. בין העוצרים לקבלת סרטים יש גם לא מעט ערבים שמאחלים לחייל השבוי שיחזור הביתה. פגישה מיוחדת בצומת הייתה עם נהגת ערבייה שעצרה לקחת סרט וסיפרה לי כי חזרה לא מזמן מעזה: "נסעתי לביקור קרובים בעזה וכשהייתי שם אמרתי לעצמי, אני נושמת את האוויר שנושם עכשיו גלעד שליט. הלוואי שיחזור במהרה בריא ושלם".

לצעדה שהייתה חוויה מאוד מרגשת הצטרפו מיכה, יובל, נבות וצביקי. צעדנו ביומה השישי ביחד עם כחמישה-עשר אלף איש, מבוגרים, נוער, ילדים בעגלות – אנשים שאכפת להם - להביע תמיכה במשפחה .
כעת יושבת משפחת שליט באוהל המחאה בירושלים. לדבריהם "עד שגלעד יחזור". גם לשם אנו נוסעים ומשתדלים שכל שבוע יגיע לפחות נציג משפחה אחד.
אשמח לקבל פניות המעוניינים לקחת חלק בפעילויות וכמו כן ניתן להיכנס לאתר www.gilad.org ולהתעדכן בתוכנית הפעילויות השונות.

אסיים בנימה אישית: יובל השתחרר לפני כשלושה חודשים. הוא שירת כשריונר באותה החטיבה שבה שירת גלעד שליט. כאימא איני יכולה שלא לחשוב מה היה קורה אילו... תחושה זו מחזקת ומעודדת אותנו לתמוך במשפחה ולהשתתף בפעילות למען החזרתו של גלעד. אינני מסוגלת לחשוב על אפשרות שגלעד לא יחזור הביתה חי...

דלית דרום-נור

צועדים עם משפחת שליט

חברים העירו את תשומת לבי שגם הם צעדו בצעדת התמיכה במשפחת שליט אך לא נכתב עליהם ביומן.

טוב לשמוע שלא מעט חברים השתתפו וצעדו.

במקום התנצלות: הרשימה "צועדים עם משפחת שליט" ביומן הקודם נערכה ממש בדקה התשעים ואחת, ונעשתה כולה באמצעות שיחות טלפון ומיילים דחופים. בעוונתי, גם לי עצמי (כעורכת) נודע על הצועדים ברגע האחרון ורשימתם נוצרה בנוסח, "חבר מספר על חבר שגם הוא צעד".
כמובן שיש מקום לרשימות נוספות. חשוב שעניינה של משפחת שליט לא ירד מסדר יומנו עד שנזכה לראות בשחרורו של גלעד. נשמח לפרסם ביומן כל פעילות של חברי המשק למען גלעד ומשפחתו.
ונוסיף את תפילתנו למילות השיר שאומרות הכול, "ותן שיחזור שוב לביתו".

זיוה אופנהיימר

ותן שיחזור שוב לביתו

סיכום הספגשים במועדון "מנחה טובה" בשנת תש"ע

זאת השנה הרביעית שבה אנו נפגשים אחת לשבועיים בימי חמישי במועדון "מנחה טובה". גם השנה השתדלנו לערוך פגישות נעימות ומעניינות מבחינת המרצים והנושאים המיוחדים שהציגו. גם השנה, דיברנו על "דברים טובים" ומיוחדים. גם השנה, בירכנו והרמנו כוסית לכבוד החברים שחגגו יום הולדת עגול, לכבוד חתונות וללידת נכדים ונינים.

שמענו את :
משה קאשי : ריקוד הזרזירים בשובם לעמק.
ענת ציזלינג : גלויות מספרות מבית אלפא עד נהלל.
יריב מצליח : לייזר לישומים רפואיים ואסתטיים.
אורלי גל : מפגש מחודש עם יצירתו של ח.נ. ביאליק.
רוני צור : קהילה בונה חינוך, חינוך בונה קהילות.
רויטל וייס : גן קהילה. גן לאומי בית שערים.
אסף דורי : אורד צ'ארלס וינגייט. חייו פועלו ודרכי הנצחתו.
יואל שפירא : רובטים רפואיים לניתוחים.
גרשון שיינמן : האנוסים בפורטוגל אז והיום.
שאול אביאלי : הדברה ביולוגית של מכרסמים באמצעות תנשמות.
אמנון להב : לגול את האבן. ספר קיבוץ גלעד והעלייה הייקית.
גרשון שיינמן : יום ירושלים, תולדות הרובע היהודי, בית כנסת החורבה.
ד"ר הגר שפרוני : פוריות.
רותי אושנים : ונמשכת שיירה. שליחות בבתי הספר בהונגריה.

מועדון "מנחה טובה" מצריך מחשבה, ארגון, תיאום וביצוע. עלינו לציין שמספר המשתתפים הולך ופוחת, כלומר חברים חדשים אינם מצטרפים, חבל בזמן הקרוב נשלח דפי משוב, שבהם תתבקשו להביע את חוות דעתכם, כדי שנוכל לדעת כיצד להמשיך ולהחזיק את המועדון הזה.

עכשיו תודות :

תודה לרותי קמחי שמשקיעה מחשבה ארגון ואכפתיות. למרי עבודי, לישראל סמילנסקי, לעילי ויוספה יחיאלי, לרינה יחיאלי, לאילן צור, לנלי גרדי, לתקוה ארצי ולנצה סמילנסקי. נפגש אחרי החגים. עד אז קיץ נעים, שמחה ובריאות.

הצוות המארגן

בּוֹנוֹס בּוֹנוֹס תּרדוֹף ...

השבוע מצאתי, מכתב בתא הדואר שלי, מעטפה פורמלית של עין חרוד שמאחוריה היה רשום מספר תא הדואר שלי. פתחתי ואני קורא מכתב מנוסח בצורה בנקאית קרה ומנוכרת המסבירה לי ברמת חצי איום כי אינני עומד על מכסת ימי העבודה לשם קבלת בּוֹנוֹס ואם לא אפעל בנידון, הזכאות לבּוֹנוֹס תישלל ממני. הפכתי, גלגלתי, סובבתי על מנת לבדוק שעייני לא טחו ואכן המכתב מגורם רשמי עין חרודי, לקח יום שלם לעכל ולשאול את עצמי שאלות וראשית מדוע? לאחר ששלחתי דוא"ל תגובה למכתב לגורם אשר שלחו אליי והתגובה שקיבלתי היא כי אין תגובה החלטתי לשתף את הציבור במחשבות שלי על ההחלטה האומללה שעין חרוד קיבלה ואת הפגיעות, הביזוי וההשפלה שחשתי עד לרגע כתיבת שורות אלה.

אני יכול להבין מתן בּוֹנוֹס על 100% עבודה, וצריך לשאול את מקבלי ההחלטה בנושא מדוע מי שעובד 50% מקבל בּוֹנוֹס של 100% לאיזה קהל יעד מכוונת ההחלטה הבלתי צודקת בעליל. האם מקורבים? אנשי שלומנו? במי מטיבה ובמי פוגעת החלטה דמוקרטית בלתי צודקת זו ובאיזה אוכלוסייה? מה גודלה? ואיזה חתך דמוגרפי בקהילה היא מייצגת אם בכלל? האם בחברה דמוקרטית ניתן להחליט כי את פח הזבל השכונתי ימקמו בסלון שלך? התשובה היא כן! האם יעלה על הדעת להחליט דבר כזה? לא! אז מדוע "עריצות הרוב" החליטה בצביעות מתחסדת שאני "בלתי מועסק" ולא באשמתי לא זכאי "לבּוֹנוֹס" אשר ניתן לכל רושמי העבודה למיניהם, לכל האבטלה הסמויה בענפים ובמפעלים, לכל עובדי הכאילו, במשרות שאין בהן תפוקה וכל תפקידם להשיג שקט תעשייתי "כאילו עובדים", האם מספיק רק לעשות נְי על עבודה מספק את הצביעות החברתית ומשקיט את המצפון של המתלהמים על "הפרזיטים"? והאם אוכלוסייה זו נמצאת היכן שהיא נמצאת בגללה? או גם (ובעיקר) בגלל עין חרוד, כל חבר הנמצא במקום שבו אני נמצא כרגע הוא עולם שלם, המציאות שהובילה אותי למצב בו אני נמצא קשורה בעבותות לעין חרוד ועין חרוד חלק נכבד למצב זה, חס וחלילה אני לא מאשים את אלוהים על זה שיצר את חוה, גם לי חלק ונחלה למקום בו אני נמצא מסיבות רבות ומגוונות שעיקרן שוק עבודה פרטי וחיצוני לקיבוץ. כחבר אשר נאבק בכל כוחו לקחת אחריות אישית על פרנסתו ולא מוכן לרשום עבודה אני משלם מחיר חברתי גבוה, אני מודע לכך ושלם עם זה, אאבק בכל כוחי בצביעות ובהתחסדות ונגד עוולות אשר מתבצעות כאן בתחומים רבים. אני לא דון קישוט, אבל דעתי הכללית לגביי "העונש" היא כי ראשית צריך לדבר עם החבר לתקשר איתו בגובה העיניים ללא מכתבים אנחנו לא בנק אבל מאמצים

את שיטת הממסד לפתרון בעיות באמצעות מכתב . כל חבר הנמצא בבעיה זו הוא עולם ומלואו וצריך לשמוע ולהקשיב, "הקשבה" היא מילת הקסם ביחסים בין בני אדם ומורידה את פרופיל ההתנגדות לאפס.

אני אדם הגיוני עם רגשות, כאשר יושבים איתי ומסבירים ויש לי במה להביע את דעתי אזי גם אם הדעות חלוקות ניתן להגיע לפתרון מקובל על ידי שני הצדדים לא צריך לפעול על פי העיקרון של "כל תאוותי בידי". ברור לי שאני צריך "לשלם" השאלה על מה? על המאמצים למצוא עבודה/פרנסה כאן ובחוץ? או על הרצון להשתלב כאן? או על הרצון לפתח יוזמות? על איזה חלק במשוואה אני צריך לשלם על זה שעין חרוד מראה לי את הדלת ואומרת לי לך חפש את עצמך בחוץ אך מסרבת להכיר בכך שזוהי עבודה לכל דבר ועניין. אני מסכים כי חבר שאיננו רוצה לעבוד ולא משקיע שום אנרגיה או מחשבה בכיוון של פתרון למצב שבו הוא נמצא לא זכאי בוודאות לשום פרס כספי או אחר.

בנוסף הוא תמריץ ותמריץ ניתן על 100% עבודה, כאשר מתחילים לבצע ספקולציות והנחות וקובעים תקרה של % כתנאי סף לקבלתו מייצרים אפליה מכוונת וממוקדת מטרה, החלטה זו אינה חוקית ואינה צודקת. אנו בתהליך מואץ של התנשלות מערכים, אני מקווה כי המנהיגות המקומית תתעשת ותשכיל לקבל החלטה צודקת ופחות מעוותת.

בברכת תרבו ותרבו ותסעדו

ששי מאור

מזל טוב
לסלומית ולגילי זוהר
לסבתא חיה זוהר
להולדת הנכד-הנין
בן לסיגל ולהדיר
שפע זרכות
לכל המשפחות

מזל טוב
לסיון ולחן שביט
לנישואיכם
לחגית ולמאירק'ה דור
לזוהרה רז
לפנינה שביט
זרכות לזכיות
לכל המשפחות

אביב בן דוד

איננו

דרכך האחרונה, לא היה לנו ספק שלעין חרוד היא מובילה.
למרות שתקופות ארוכות
חיית הרחק מכאן,
תמיד היית קשור ומחובר.
זה היה הבית היחיד שהכרת כבית
ואך טבעי הוא שיהיה זה מקום מנוחתך.
דרכי החיים הנפתלות הובילו אותך
לכל מיני מקומות,
אבל תמיד, תמיד חזרת, שאלת, התעניינת.
ידעת לא מעט כאב ולא מעט סבל בחיך
אך יחד עם זאת, תמיד היית נכון לעזור ולתמוך
באופן ובדרך שהייתה ייחודית לך
ועם המון עוצמה.
אנחנו מקווים שתמצא, שלווה ומנוחה בין רגבי האדמה
שהיו תמיד ביתך.
נוח על משכבך בשלום
חבר וידיד אמת.

פנינה נוה

בית עין חרוד
אבל על מותה של
עדינה זהרונה
הבת הראשונה
של קיבוץ עין חרוד

על קברו של אביב

טוב ... הדף ריק מולי, העט בידי והסיגריה בפי ...
ומה עכשיו ...?

איך מתחילים ...? לכתוב עליך ...? או ... אליך ...?
איש יקר, איש אהוב, איש אוהב, חבר טוב ...

סיפרו ומספרים לי ש'אבא', בין היתר,
זה איש שאוהב אותך ללא תנאים, שדואג לך, שמלמד אותך,
צוחק איתך, כואב איתך, שמחזק אותך, איש שתמיד שם ...
שמטייל איתך, שעושה בשבילך, איש שמלווה אותך,
מייעץ לך, מקשיב לך, שומר את סודותיך ומחבק אותך ...
אתה אמנם לא אבא שלי
אבל זה מתאר בדיוק את האיש שאתה בשבילי ...
ואין לי עוד איש כזה ...

אתה חיית את החיים והיית נאמן לעצמך ולמי שאתה
וזה מה שאני כל-כך אוהבת בך
וזה החיבור החזק שלנו

אומר את אשר על לבך
תמיד ביושר ועם כל הכנות
לטוב ולרע ...
מראה את התמונה המלאה
ונותן לי את זכות הבחירה
ולא משנה מה אני בוחרת
אתה לא שופט אותי ...
כל פעם מחדש ... והיו הרבה ...
אהבה ללא תנאים

תודה לך איש יקר, איש אהוב, איש אוהב וחבר טוב
תודה לך על היותך אתה

כי אביב תמיד פורח שוב !

טל וינברגר

יומן תרבות

מופע מוסיקלי קייצי ברחבת הפאב

הזמר דניאל דור

במופע מחווה לבוב דילן

ביום שישי ב-22:00

מוזמנים מגיל צבא ומעלה

תזכורת תזכורת!

לפני שבועיים חילקנו שאלונים

בנושא סדר פסח בעין חרוד.

מי שעוד לא מילא, מוזמן לעשות זאת בהקדם

ולשים בתיבה בלוח המודעות.

תודה